

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกลุ่มการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบทรอดเซอร์ ที่มีต่อความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาพยาบาล โดยมีสมมติฐาน ดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาล ที่เข้าร่วมกลุ่มการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบของทรอดเซอร์ จะมีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ภายหลังการเข้าร่วมกลุ่มสูงกว่า ก่อนเข้าร่วมกลุ่ม
2. นักศึกษาพยาบาล ที่เข้าร่วมกลุ่มการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบทรอดเซอร์ จะมีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ภายหลังการเข้าร่วมกลุ่มสูงกว่า นักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์หาคะแนนที่ได้จากแบบวัดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งในระยะก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง มีดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบวัดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ระยะของการทดลอง					
	ระยะก่อนการทดลอง			ระยะหลังการทดลอง		
	n	\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD
กลุ่มทดลอง	8	177.63	6.47	8	198.50	5.81
กลุ่มควบคุม	8	179.00	5.98	8	181.30	7.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของกลุ่มทดลอง ภายหลังจากเข้าร่วมกลุ่มเพิ่มขึ้น สำหรับกลุ่มควบคุมในระยะก่อนและหลังการทดลองมีคะแนนใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และผลการทดสอบค่าที (t-test) ของคะแนนจากแบบวัดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ระยะของการทดลอง						การทดลอง (dependent t-test)
	ระยะก่อนการทดลอง			ระยะหลังการทดลอง			
	n	\bar{X}	SD	n	\bar{X}	SD	
กลุ่มทดลอง	8	177.63	6.47	8	198.50	5.81	5.55**
กลุ่มควบคุม	8	179.00	5.98	8	181.38	7.00	1.48
การทดสอบค่าที (independent t-test)	-0.41			4.98*			

* $p < .01$ (t .01, 14 = 2.62) การทดสอบทางเดียว

** $P < .01$ (t .01, 7 = 2.99) การทดสอบทางเดียว

จากตารางนี้จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลของกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนและหลังการทดลองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนกลุ่มทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลในระยะหลังการทดลองสูงกว่าในระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ากลุ่มการเจริญส่วนบุคคลตามรูปแบบทรอตเซอร์ มีผลต่อการเพิ่มความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาพยาบาล